

عنوان مقاله:

اثرات استفاده از گندم عمل آوری شده به روش های مختلف بر عملکرد رشد و قابلیت هضم مواد مغذی در بره های پرواری

محل انتشار:

مجله پژوهش در نشخوارکنندگان، دوره 5، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امین ولی زاده - دانشجو دکتری دانشکده علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تقی قورچی - استاد دانشکده علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سعید حسنی - استاد دانشکده علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: گندم یکی از محصولات غالب کشت در ایران می باشد که می تواند در تغذیه دام مورد استفاده قرار گیرد. استفاده از اوره به عنوان منبع ازت و در ترکیب با هیدروکسیدسدیم و فرمالدئید می تواند به صورت آهسته رهش مورد استفاده میکروارگانیزم ها قرار گیرد. از طرفی فرآوری های مختلف فیزیکی می تواند بر تجزیه پذیری مواد مغذی آن در شکمبه و همچنین قابلیت هضم آنها در قسمت های بعدی شکمبه اثر گذار باشد. بنابراین هدف از این مطالعه بررسی اثرات فرآوری های مختلف گندم بر ترکیبات شیمیایی، عملکرد رشد و قابلیت هضم در تغذیه بره های پرواری می باشد. مواد و روش ها: تعداد 30 راس بره نر نژاد افشاری با میانگین وزن اولیه $21/31 \pm 3$ کیلوگرم مورد استفاده قرار گرفت. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با 6 تیمار شامل: 1- جیره شاهد: گندم کامل، 2- گندم آسیاب شده، 3- گندم عمل آوری شده با اوره و هیدروکسیدسدیم و آسیاب شده، 4- گندم عمل آوری شده با اوره و فرمالدئید و آسیاب شده، 5- گندم عمل آوری شده با اوره و هیدروکسیدسدیم و پلت شده و 6- گندم عمل آوری شده با اوره و فرمالدئید و پلت شده انجام گرفت. به هر تیمار 5 راس بره پرواری تعلق گرفت. 14 روز عادت پذیری و 84 روز دوره آزمایشی برای دام ها در نظر گرفته شد. از روز 80 از جیره های آزمایشی و مدفوع نمونه گیری شد و قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی با روش خاکستر نامحلول در اسید اندازه گیری شد. یافته ها: نتایج آزمایش نشان می دهد که عمل آوری های فیزیکی-شیمیایی گندم به شکل معنی داری منجر به افزایش وزن روزانه بیشتر نسبت به تیمار بدون عمل آوری شد ($P < 0.05$). همچنین تیمار پنجم (اوره+هیدروکسیدسدیم+پلت شده) به شکل معنی داری نسبت به تیمارهای اول (بدون عمل آوری) و تیمار دوم (آسیاب شده) افزایش وزن روزانه بالاتری نشان داد ($P < 0.05$). از سویی نتایج نشان داد که عمل آوری فیزیکی-شیمیایی منجر به وزن گیری بالاتری در انتهای دوره نسبت به تیمار بدون عمل آوری و تیمار به تنهایی آسیاب شده، می شود ($P < 0.05$). نتایج حاصل از عمل آوری های فیزیکی-شیمیایی گندم حاکی از عدم تاثیر معنی دار بر روی متوسط مصرف خوراک روزانه می باشد.

و در پایان دوره ی پروار تیمارهای پنجم (اوره+هیدروکسیدسدیم+پلت شده) و ششم (اوره + فرمالدئید + پلت شده) کمترین ضریب تبدیل غذایی را به خود اختصاص دادند. عمل آوری های فیزیکی-شیمیایی به شکل معنی داری سبب بهبود قابلیت هضم ماده خشک، فیبر نامحلول در شوینده ی خنثی، فیبر نامحلول در شوینده ی اسیدی و نشاسته دانه گندم شد ($P < 0.05$).

(P) در عین حال تاثیر معنی داری بر قابلیت هضم ماده آلی و پروتئین خام این دانه غله نداشت ($0.05/0$)

کلمات کلیدی:

فرآوری های مختلف گندم، قابلیت هضم، ترکیبات شیمیایی، بره پرواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955150>

